

§ 30. Hertil kommer, at et Paabud om Afstempling paa Aktiebrevene i Praksis er saa godt som uigennemførligt i alt Fald i Selskabet med mange Aktionærer.

I Paragraffens 2. Stk. er der foreslaaet optaget et Forbud mod, at Forskrivninger afhændes eller pantsættes.

§§ 30—31. Disse Bestemmelser træder i Stedet for Fordringen i Loven af 1917, § 17, 3. Stk., og § 18. Optagelsen i Selskabsvedtægter af de i saa Henseende fornødne Bestemmelser har været meget vanskelig at gennemføre i Praksis baade formelt og reelt. Da det maa anses for rigtigt, at der for disse Forhold gælder Fællesregler, hvorefter enhver Aktionær paa Forhaand kender sin Retsstilling, er de foreslaaede Bestemmelser optaget, i det væsentlige svarende til de af Aktielovskommissionen i 1900 og 1909 (dennes Forslag § 30) affattede Bestemmelser, der stemmer overens med fremmed Lovgivning.

Loven af 1917 traf ikke Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes der skulde forholdes med den Del af Aktiekapitalen, som maatte anses for uerholdelig i Tilfælde af en Aktionærs manglende Evne til at præstere krævet Indbetaling. Der er nu foreslaaet indført Adgang til i saadanne Tilfælde at nedsætte Aktiekapitalen.

Nedsættelse af Aktiekapitalen.

Til §§ 32—35.

(Loven af 1917 §§ 22—24).

I Overensstemmelse med de ved Anvendelsen i Praksis af Bestemmelserne i Loven af 1917 om Nedsættelse af Aktiekapital indvundne Erfaringer har man foreslaaet de paagældende Lovbestemmelser omredigerede saaledes, at der aabnes let Adgang til Nedsættelse af Kapitalen, naar Nedsættelsen skyldes, enten at Indbetaling paa Aktier ikke har kunnet erholdes — § 31 —, at Bestemmelse om Indløsning af Aktier med Kapitalnedsættelse som Formaal er truffet ved selve Stiftelsen eller ved Forhøjelse af Aktiekapitalen (Præferenceaktier) — § 33 —, at en Beholdning af egne Aktier skal afvikles — § 36 —, eller at Nedsættelsen sker, fordi en Del af Kapitalen er tabt. Ved andre Tilfælde af Nedsættelse kræves Indkaldelse af Kreditorer — § 34.

Erhvervelse af egne Aktier.

Til §§ 36—37.

(Lov 1917 § 25).

Udviklingen i de efter Ikrafttrædelsen af Loven af 1917 forløbne Aar har for-

mentlig vist, at de i Loven indeholdte Bestemmelser om egne Aktier, hvorefter det tillades Selskaberne at ligge inde med egne Aktier, dog at Størrelsen af Beholdningerne skal anmeldes, ikke har været fyldestgørende, men at der tiltrænges et Forbud mod Opkøb af egne Aktier. I Henhold hertil og i Overensstemmelse med de gældende Love i Sverige, Norge og Tyskland samt Praksis i England foreslaas nu indført et saadant Forbud, dog med visse Undtagelser. Det maa saaledes være et Selskab tilladt, naar det har vedtaget en Nedsættelse af Aktiekapitalen, at effektuere denne igennem Opkøb af egne Aktier, ligesom der maa være Adgang for et Selskab til at kunne købe saadanne Aktier paa en Tvangsauktion, der finder Sted til Fyldestgørelse af en Selskabet tilkommende Fordring, og hvor disse Aktier maaske er det eneste Fyldestgørelsesobjekt, og Selskabet muligvis den eneste tilstedeværende Køber. Endvidere henvises til Undtagelsesbestemmelsen i Forslagets § 69, 5. Stk. For at hindre Omgaaelse af Bestemmelsen er det fornødent at fastsætte, at egne Aktier ej heller maa modtages til Sikkerhed.

Regnskabsaflæggelse og Anvendelse af Overskud.

Til §§ 38—44.

(Loven af 1917 §§ 26—27).

Det er ved Bestemmelsen i § 37 tilsigtet at fastslaa, at saavel Direktionen som Bestyrelsen har Ansvar for Regnskabet.

Loven af 1917 kræver, at Regnskabet skal udvise Selskabets sande Stilling efter Bestyrelsens bedste Skøn, uden at der iøvrigt gives nogen Anvisning paa, efter hvilke Regler Regnskabsværdierne skal opføres. Dette er i § 39 foreslaaet ændret til nærmere Overensstemmelse med gældende almindelige Regler, specielt de i Lov om Bogføring af 10. Maj 1912, § 2, givne Regler. Der er derhos givet en Række ledende Principper for Opgørelsen af de hyppigst forekommende Arter af Selskabsværdier, hvorved det er Hensigten at forhindre en Konjunkturopskrivning af Selskabets Værdier, der kan give Mulighed for Udbetaling af et ikke realiseret Overskud. Tilsvarende Regler findes i de fleste europæiske Lovgivninger.

Da et Selskabs Pantsætninger, Kautions- og andre Garantiforpligtelser er af afgørende Betydning for den Kredit, et Selskab kan nyde, er det anset for paakrævet at foreskrive, at Regnskabet giver Oplysning herom.